

Stand i Hæren og Flaaden, som ikke har den Ret at kunne gaa af med Pension. Det forekommer mig ikke billigt, at Hærløvsforhandlingen skulde finde Sted, uden at der havede sig ibetmindste een Stemme for at gjøre opmærksom paa, om der ikke skulde være Anledning til endnu en Gang, maatte mellem 2den og 3die Behandling, at tage denne Sag under Overveielse.

Formanden (Krabbe): Forslaget under Nr. 163 er altsaa taget tilbage. Maa jeg spørge, om Nogen optager det? (Ophold.) Det er saaledes bortfaldet.

Vaulsen: Seg skal ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal. Det Samme vil jo komme til at foreligge ved Forhandlingerne om Flaaden.

Rofod: I Genhold til adskillige Udtalelser, jeg har ladet falde til forskjellige Læder ved den nærværende Sags Behandling i Thinget, har jeg tilladt mig at stille nogle Endringsforslag vedrørende de Paragrafer af Hærløven, der angaa Bornholms Væbning. Som man vil se, gaa Endringsforslagene ud paa dels at skaffe Væbningen i Fremtiden et tilstrækkeligt Antal Befalingsmænd, dels at knytte Væbningen saa nær til Hæren, at man derved kunde opnaa en større Dygtighed hos Befalingsmændene, og endelig at faae Væbningen forsynet med de til Dvælserne ved Artilleriet og Kavaleriet fornødne Heste. Ved Hensyn til Nødvendigheden af at skaffe en større Tilgang til Befalingsmandspersonalet tror jeg, at det er tilstrækkeligt at oplyse om, hvorledes Forholdet er for Dieblirket under Virkningerne af den nuværende Hærløvs Bestemmelse vedrørende Bornholms Væbning. Af de 4 Fodfolkskompagnier have de 3 af Officerer en Kapitain og en Lieutenant, men det fjerde en Kapitain alene. Ved Eskadronen er der en Ritmester, men ingen Lieutenant; ved Feltartillerikompagniet er der en Kapitain, men ingen Lieutenant, og ved Fæstningsartilleriet er der ingen Kapitain, men en Lieutenant. Det vil altsaa ses, at Befalingspersonalet er meget indskrænket i Tal. Grunden hertil er let at paavise. Seg behøver kun at nævne, at der ikke er den ringeste Tillokkelse for Bornholmerne til at gaa ind i Officerskorpsen; der bruges skjemtvis det Udtryk, naar Nogen agter at uddanne sig til Sekondlieutenant i Hæren, for senere at faae Ansættelse i Bornholms Væbning: Hvorfor vil han være militær Dagleier? Dette, at faae 2 Kroner om Dagen for at være Befalingsmand ved en saadan Afdeling falder ikke i Bornholmernes Smag. Derimod er jeg overbevist om, at Væbningen vil faae Tilgang af Officerer og Underofficerer i et tilstrækkeligt Antal og af tilstrækkelig Dygtighed,

hvis man gaar ind paa det Forslag, som jeg har tilladt mig at stille til § 139, at der ved hvert Kompagni ansættes 1 Kapitain, 1 Premierlieutenant, 1 Sekondlieutenant, 1 Oversergent og 4 Sergenter, fastlønede. Derved menes naturligvis ikke, at de skulle lønnes saaledes, som Hærens Befalingsmænd lønnes; jeg tænker mig f. Ex., at en Kapitain skulde have i Løn det Samme, som en Forstærkningskapitain har i Honorar, at en Sekondlieutenants Lønning skulde sættes lige med det Honorar, som den Sekondlieutenant har, der nu forretter Adjutanttjeneste ved Væbningen, altsaa 300 Kr. aarlig, og at Premierlieutenant skulde stilles midt imellem. Man vil se, at det kun er smaa Krav, jeg stiller til Finantterne, for at opnaa det Formaal, jeg tilsigter. At de fast ansatte Underofficerers Lønning skulde rette sig derefter, er en Selvsølge. Det andet Forslag, gaar, som jeg nævnte, ud paa at bringe større Forbindelse tilveie mellem Bornholms Væbning og den øvrige Hær. Seg har derfor som ny § 141 tilladt mig at foreslaa, at „Væbningen staa i Kommandoforhold umiddelbart under Krigsministeriet“ — det er det Bestaaende, men jeg har tilføjet: „men derhos under vedkommende Generalinspektions Lilsyn“. Det er nemlig albrig afveien, at der — den ærede Kommandant naturligvis ufortalt — hos Væbningen er en Fornemmelse af, at ogsaa dens høieste Jørefatte er et endnu højere Lilsyn undergivet; det virker ofte gavnligt. Seg har nemlig tænkt mig, at en saadan Generalinspektion skulde foretages af Generalinspektørerne for de Baaben, hvortil Kommandanten ikke hører. Naar Kommandanten er Artilleriofficer, kunde han passende have Lilsyn med Artilleriet, medens der saa maatte Andre til for at undersøge de øvrige Baabenarteres Tilstand, hvorom han ikke kan have en saa klar Indsigt. Seg maa tilføie, at Forslaget ikke er stillet af nogen Misnøie eller paa Grund af nogen Mistanke om, at der ikke skulde være tilstrækkelig dygtige Kommandanter, men alene af Hensyn til, at de forskellige Baaben kunne blive underkastede et tilstrækkelig sagtyndigt Lilsyn. Dernæst har jeg foreslaaet, at der til at deltage i større Dvælses (Garnisons-, Kantonnements- eller Leirøvelser) ved Hærens Afdelinger kommanderes aarlig efter Omgang af Hærens faste Befalingsmænd 1 Kapitain, 1 Premierlieutenant, 1 Sekondlieutenant, 1 Oversergent og 4 Sergenter. Det anser jeg for aldeles fornødent. Lingen er jo den, at Mandstabet derovre har gjennemgaaet den fuldstændige Uddannelse ved Hærens Rekruttskole, har senere været i Leir og staa altsaa jevnbyrdig med Hærens øvrige Mandstab. Hvis der nu ikke gives Afgang for Officerer og Underofficerer paa Omgang til at faae opstriftet deres militære Kundskaber, er det klart, at de lidt efter lidt ville blive stivne i det Gamle — det er en Naturlov — ibet de ikke vilde kunne følge med Ud-